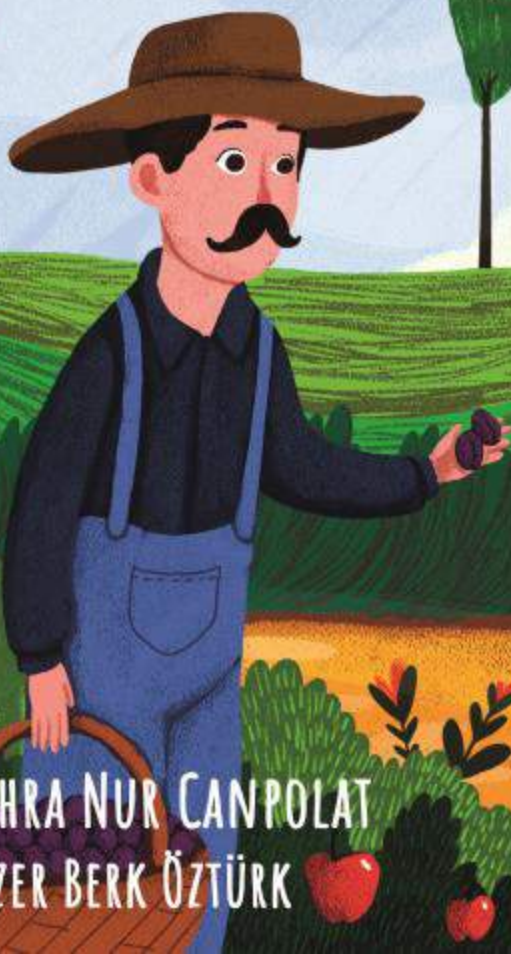

DOĞA DEDEKTİFİ ÇINAR

İLKBAHAR GÜNLÜĞÜM

ZEHRA NUR CANPOLAT
ÇİZER BERK ÖZTÜRK

Bu sabah çalar saatim bir ilginçlik yapmak istemiş günlük. Odamın içine yoğun bir koku salarak, kulağıma değil burnuma yollamış sinyallerini. Koku giderek artınca yorganımın içinde çınlayan saati aradım durdum. Gözlerim uykuluyken kokunun çıktığı deliği bulup elimle tıkamak istedim. Kendime gelince anladım ki çalar saat masummuş. Annemin mutfakta kaynattığı çayın ko-

kusu odama sızmış. Hemen toparlandım. Elimi yüzümü yıkayıp aşağı indim.

Annem, sabahları kahvaltı etmeden önce çiçek sevgisi aldığını söyler. Bu sabah da durum değişmemişti. Saksılarını şarkılar mırıldanarak suluyordu. Beni fark edince:

- Günaydın erkenci kuş, dedi.
- Günaydın güzelhatun çiçeği, cezve-deki nedir?
- Narçiçeği kurusu.
- Renkleri kadar odama ulaşan kokuları da karizmatikmiş.

Babam konuşmalarımızı duyup aramıza sokuldu.

- Ana oğul ne kaynatıyorsunuz bakalım?
- Kahvaltı için enerjik bir karışım baba.

- Harika! Desenize bağışıklığı güçlü birer süper kahramana dönüşeceğiz.

- Annem bana nar kırmızısı bir de pelerin dikti mi hiçbir virüs karşımda duramaz!

- Âlemsiniz beyler. E haydi o zaman, kuralım sofrayı, içelim çayları, dedi annem.

Kahvaltıda sohbetimiz koyuydu. Uza-
yınca babam çayını bitiremeden mu-
ayenehanesine gitti. Masayı annemle
toparladık. Sonra hava almak için bah-
çeye çıktım. Upuzun bahçe hortumuy-
la ağaçları sulamaya başladım. Aniden
garip bir sesle bölündüm:

- Pişt, pişt! Çınar!

Sesin geldiği yöne doğru yürüdüm.
Nar ağacı vardı karşımda. Bereketli
meyveleriyle kıpkırmızıydı. Ses ondan
mı gelmişti?

- Hey, sana söylüyorum, diye tekrar edince, ağacın dallarına iyice yaklaştım.

Yanılmamıştım, nar ağacı benimle konuşuyordu.

- Canım sıkılıyor. Sohbet edelim mi Çınar?

- Çok şaşkınım. İlk defa bir ağaç benimle konuşuyor.

- Bahçenin tüm ağaçları seninle konuşabilmek için büyümeni bekledi. Arkadaş olsak ya artık?

- Ağaçlarla sohbet etmek aklımın ucundan geçmezdi.

- Şaşkınlığı anlıyorum. Bizim çok sesli bir koro olduğumuzu düşün. Mikrofonu ilk ben kaptım. Diğerleri de çok sabırsız.

Bu durum tuhafıma gitmişti ama bir o kadar da mutluydum. Artık bahçemizdeki ağaçlar dile gelecekti. İnanılmazdı. Konuşkan nar ağacı tekrar söze başladı:

- Nar ailesi tüm dünyaya yeter. Beş yüz çeşidi bulunur. Ben bir Zivzik narı ağacıyım. Meyvelerimin tatlı sularından içersen çok güzel şarkılar söyleyebilirsin.

- Bir mırıldansam, dallarına konmuş şu serçeler uçuverir bir anda.

- O kadar mı kötü?

- Sen karar ver. Başlıyorum: Nar tanesi tanesi de, seviyom bir tanesil!

- Hiç fena değil, kuşlar da yerinde durduğuna göre.

- İltifat ediyorsun nar ağacı. Şimdi izin verirsen ağaçtaki narları toplamak istiyorum.

- Tabii. Haydi, olgun meyvelerim, Çınar'ın sepetine sapır sapır dökülüverin!

O esnada ufak çaplı bir gürültü koptu. Gözümü açıp kapayınca kadar

tüm narlar sepetimdeydi. Hepsini taşımak zor oldu. İçeri girdiğimde annem şaşkın gözlerle bana bakıyordu. Topladığım narların bir meyve şölenine yetecek kadar çok olduğunu söyledi. Aklına dükkânında satmak için nar ekşisi yapmak geldi. Tüm narları güzelce yıkadı ve parçalara ayırdı. Sonra birlikte

ayıkladığımız irili ufaklı nar tanelerinin suyunu iyice sıktı. İçine sığabileceğim kadar geniş bir tencerede hepsini kaynattı. Nar suları kıvamını bulunca tencerenin altını söndürdü. Soğuyunca minik cam kavanozlara paylaştırdı:

- İşte doğal ürünlerimiz hazır, dedi.
- Kavanozların örtüleri çok sevimli.
- Güzel sunumlar benim işim oğlum.
- Şu kâseye ayırdığın nar taneleri hüpletmem için mi?
- Onlarla atıştırmalık toplar yapacağız Çınar.
- Çok merak ettim. Nasıl olacak?

Annem buzdolabından süzme peynir çıkardı. Dedemin çiftliğinden yeni gelmişti. Doğal sütle yapıldığından tadı çok güzeldi. Sonra bahçeden biraz maydanoz topladı. Ben de bir avuç ce-

viz ve yedi tane fındık koydum mutfak tezgâhına. Derin bir kaptaki tüm saydıklarımı karıştırdı annem. Zeytinyağı ve biraz fesleğen ekledi. Bu karışımdan minik parçalar koparıp misket gibi yuvarladı.

- Şimdi görev sırası sende. Hazırladığım peynir toplarını al, tepsideki narların üzerinden kartopu gibi yuvarla bakalım.

- Çok eğlenceliymiş, dedim söylediğini yaparken.

Bir sürü peynir topunu dikkatlice yuvarladım. Hepsinin çevresi kırmızı tanelerle süslendi. Sonra annemle tadına baktık. Acayip lezzetliydiler. Akşam yemeği için iyi bir başlangıç olacaklardı.

Saat beşi gösterince kapı çaldı. Babam gelmişti. Elinde büyükçe bir paket vardı.

- Hoş geldin babacığım!
- Hoş buldum oğlum! Nasılsın bakayım?
- Ben gayet iyiyim. Elindeki pakette ne var?
- Senin için aldım. Aç da görelim.
- Hayalimdeki bitki atlası bu, deyip babama sıkıca sarıldım.

Ayrıldığımda zor nefes alıyordu. Heyecanımdan adamcağızı fazla sıktım galiba. Babam:

- Bitkileri yakından tanımanın tam sırası, dedi.

- Çok teşekkür ederim!
O zaman nar ağacından başlasak mı?

- Olur oğlum, deyince atlasın nar maddesini ailece inceledik.

Yemekten sonra odama çıktım. Atlasın içindeki nar ağacı çıkartmalarını senin sayfana yapıştırdım günlük. Bak, bu da künyesi:

NAR

Bilimsel adı: Punica Granatum

Aile: Kınagiller

Boy: 5 m

Çiçeklenme: İlkbahar

Yaprağı: İnce uzun, kenarları düz ve koyu yeşil renkli

En fiyakalı çeşitleri: Fellah-yemez, Hicaz ve Zivzik

Dün nar ağacıyla sohbetimiz beni çok heyecanlandırdı günlük. Bu yüzden gece uyuyamadım. Döndüm durdum yatağımın içinde. Diğer ağaçlarla konuşmak nasıl olacaktı acaba? Uyandığım da henüz çok erkendi. Hırkayı ve yeni atlasımı alıp bahçeye indim. Etrafı inceledikten sonra ağaçlardan bir ses duymayı bekledim ama çıt yoktu. Onlar bile uyuyordu demek. Yemyeşil

bir elma ağacının altına hırkımı serip oturmaya başladım. Tam bitki atlasımı inceliyordum ki başıma taş düşmüş gibi hissettim.

- Ah!

- Özür dilerim, kucağına bırakmıştım meyvemi. Başına denk geldi.

- Sersem gibiyim elma ağacı.

- Çok üzgünüm. Ağrı kesici niyetine dalımdaki bu elmayı yemeye ne dersin?

- İşe yarar mı?

- Kesinlikle. Hem elmalarım sayesinde hafızan bir filin hafızasıyla yarışabilir.

- Gerçekten m.?

- Tabii ki. O zaman beni affeder misin?

- Sen hâlâ orada mısın mahcup ağaç? Unut gitsin.

Eve girince ağaçtan topladığım elmaları yıkayıp meyve kâsesine yerleştirdim. Sonra odama çıkıp üzerimi değiştirdim. Ailecek geniş bir kahvaltı yaptık. Öğle üzeri arkadaşım İbo, mahalledeki futbol sahasında diğer arkadaşlarla birlikteydi. Maç için top koşturmaktan sıkılmışlardı. Yanlarına yaklaşıp saklambaç oynamayı teklif ettim. Bu fikir hoşlarına gitti. Aramızdan Ali'yi ebe seçtik. O sayma-

ya başlayınca her birimiz farklı yerlere saklandık. Birkaçımızı sobeledi Ali. Sonra çanak çömlek patlatmak için Enis ve Ömer kıyafet değiştirdiler. Ali de isimlerini karıştırıp onları sobeleyince her ikisi bir ağızdan:

- Çanaaak, çömleek patladı, diye bağırdı.

Hepimiz saklandığımız yerlerde kıkırdıyorduk.

Ali de bizimle gülmeye başladı.

- Nasıl da şaşırdım ama!

- Mızıkçılık yok, tekrar ebesin. Sobelediklerin de serbest, dedim.

Böylece Ali yirmiye kadar tekrar saydı. Hepimiz yeniden saklandık. Bu sefer çoğumuz sobelendik. Ömer henüz sobelenmeyenlerimiz için:

- Elma dersem çıkın, armut dersem çıkmayın, dedi.

“Elmaaa!” diye bağırınca saklanan herkes Ali’yi sobeledi. Oyun diğer ebelerle devam etti. Saklambacın sonunda hepimizin ağzı kulaklarındaydı. Benimki âdeta enseme kavuşacaktı. Nasıl eğlendiğimizi var sen hesap et günlük.

